

for første gang i spørgetiden som udenrigsminister at komme med en slags programmerklæring.

Der skete jo det, at hr. Niels Helveg Petersen ved sin afgang fastslog, at han ikke længere var den rette til at forvalte de fire danske undtagelser. Det håber jeg jo så den nye minister er.

I den forbindelse vil jeg håbe, at ministeren vil forklare, hvordan han vil forvalte de fire undtagelser.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

De danske EU-forbehold eksisterer. De skal efterleves i såvel bogstav som i ånd, og de kan kun ændres ved en folkeafstemning. Men det er også klart, at disse forbehold har både tilsigtede og, som udviklingen foregår, utilsigtede virkninger. De har deres pris, og den pris kan komme til at stige i de kommende år.

Nu har vælgerne jo som bekendt netop den 28. september sidste år taget stilling. Det betyder efter min opfattelse, at der må gå en rum tid, før en ny folkeafstemning om forbehold bliver aktuelt. Men forbeholdenes eksistens må ikke forhindre os i løbende at drøfte, hvad der er i Danmarks interesse. Det er vigtigt, at vi forholder os til udviklingen i Europa, som jo konstant er i bevægelse, og jeg mener, det bl.a. er min opgave som udenrigsminister – og jeg takker for velkomsten fra hr. Albrechtsen – at være med til hele tiden at vurdere, hvad der er Danmarks interesse.

Jeg vil selvfølgelig administrere forbeholdene loyalt, men også med den klare målsætning, så vidt det er muligt, at forhindre, at de udgør end belastning for danske interesser.

Efter folkeafstemningen i september har regeringen lagt op til en dialog, en debat, om Danmarks rolle i EU, en debat, der skal bredes ud til alle hjørner af samfundet, ikke kun finde sted her i spørgetiden eller i Folketinget i det hele taget.

Målet er at bidrage til at skabe en folkeligt stærkere funderet debatproces, som kan forny vores europadebat, uanset de holdningsforskelle der er. Vi opfordrer partierne til at deltage, komme med nye initiativer, der kan styrke befolkningens deltagelse i debatten.

Debatten hører ikke kun til ved folkeafstemninger. Den skal være der løbende. Den skal omfatte alle europæiske spørgsmål, altså også forbeholdene, Nicetraktaten, udvidelsen, hele dagsordenen om Europas fremtid.

Regeringen vil senere på året fremlægge en hvidbog om de spørgsmål, der tegner sig som

de centrale for den europæiske dagsorden efter Nice, og hvidbogen vil forhåbentlig kunne være det gode grundlag for de kommende års debat.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at ministeren lagde megen vægt på, at der skulle være ulemper ved de danske undtagelser. Det tyder jo ikke på, at befolkningen i almindelighed har den opfattelse. I hvert fald var der en meningsmåling i Politiken her den 11. januar, som markant gav en solid folkelig opbakning til tre af de fire undtagelser, f.eks. til unionsborgerskabet.

Når nu regeringen påtænker at være med til en ny unionstraktat i 2004, hvor man indskriver det såkaldte charter i Traktaten og dermed altså indfører unionsborgerskabet, ja, så er det jo på direkte kollisionskurs med den danske undtagelse.

Der vil jeg godt spørge ministeren: Bekymrer det ikke ministeren, når man sammenholder med, at der er en massiv opbakning i befolkningen bag den undtagelse, der vedrører unionsborgerskabet?

Så vil jeg godt spørge ministeren med hensyn til dialog og debat. Der lagde jeg mærke til, at ministeren henviste til en hvidbog, og den skulle beskæftige sig med situationen efter Nice, men jeg vil egentlig godt spørge ministeren, hvordan en debat i befolkningen om Nicetraktaten sikres, for det spørgsmål, der er afgørende her og nu, er jo Nicetraktaten, men jeg fornemmer hele tiden et forsøg fra regeringens side på at undgå en debat om Nicetraktaten. Før jul kom statsministeren her i spørgetiden nærmest til at sige, at den debat allerede var slut. Det håber jeg ikke er regeringens opfattelse.

Men nu lægger jeg mærke til, at debatten skal starte efter Nice, men det håber jeg ikke er meningen, og derfor vil jeg godt bede ministeren uddybe, hvordan en offentlig debat om Nicetraktaten sikres.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil også godt byde velkommen til den nye minister med et håb om et godt samarbejde.

Når der nu bliver snakket meget om fordele og ulemper ved de danske undtagelser, så vil jeg godt høre, om ministeren er enig i, at det er en ganske stor ulempe, når regeringen bliver underkendt af et flertal af befolkningen med hensyn til at få undtagelsen op, og omvendt, om det ikke er en meget stor fordel, ja, nærmest en forudsætning for en offensiv dansk EU-politik, at